

EDITORIAL El president inhabilitat, la nació humiliada

NacióDigital davant la decisió de la Junta Electoral Central d'apartar el president Quim Torra del seu càrrec

La inhabilitació del president de la Generalitat, Quim Torra, per part d'un òrgan administratiu espanyol que no ostenta ni la categoria de tribunal, és una conseqüència directa dels fets d'octubre de 2017. L'autonomia de Catalunya va ser anul·lada per decret i el Govern del país, empresonat o exiliat. Des d'aleshores, les nostres estructures polítiques han entrat en una fase d'agonia, menystingudes i amenaçades per noves accions de càstig.

[nointext] [editorial]

L'autonomia de Catalunya és volàtil, ja que des del punt de vista constitucional espanyol, l'Estatut de 2006 va ser tan desvirtuat que quedava molt lluny del que el poble català havia aprovat en referèndum. Des del punt de vista de les institucions catalanes sobiranes, la JEC no té cap competència per disposar, atès que les lleis aprovades els dies 6 i 7 de setembre de 2017 pel Parlament de Catalunya no li reconeixien cap autoritat en territori català. Ni a la JEC ni a cap altra institució de l'estat espanyol.

El nom de Quim Torra s'afegeix així a la llista de presidents de Catalunya que al llarg dels segles XX i XXI han estat objecte de persecució ominosa per part de l'Estat espanyol. Que un òrgan com la Junta Electoral pugui gaudir de la competència -tensant la pròpia legislació al límit- per depositar un president de Catalunya és un fet que demana una resposta de totes les forces democràtiques.

Algú pot celebrar la inhabilitació del president Torra. O bé considerar-la un fet menor, tenint en compte l'espiral de conflicte en què està immers el nostre país. D'altres poden discrepar del seu estil de govern, o creure que no és un gran president perquè ell mateix s'ha atribuït el rol de simple delegat de l'altre president, el president Carles Puigdemont, que és a l'exili a Bèlgica.

Al marge de les posicions polítiques de cadascú, la destitució d'un president de la Generalitat (per autonòmica i afeblida que estigui) és una humiliació que recau sobre el conjunt del país. Que coincideix en el temps amb el segrest a l'ergàstula que -fins i tot des de la legalitat espanyola- està patint el vicepresident Oriol Junqueras.

Acceptar-ho amb resignació a l'espera de temps millors seria un greu error, en tant que contribuiria -encara més!- a normalitzar la repressió i a encarir -encara més!- el preu que caldrà pagar per assolir algun dia la independència nacional.